

Мишљење на Нацрт закона о услугама

Министарство трговине, туризма и телекомуникација упутило је Комисији електронским путем позив за доставу примедби, предлога и сугестија на Нацрт закона о услугама. У складу са наведеним позивом, као и са примедбама које су представници Комисије изнели на презентацији Нацрта закона одржаној дана 20.11.2015. године у просторијама Привредне коморе Србије, Савет Комисије је, након разматрања достављеног нацрта, на 51. седници од 11.12.2015. године, донео следеће мишљење:

„Следећи Директиву о услугама на унутрашњем тржишту (*Directive 2006/123/EC on services in the internal market*- у даљем тексту: Директива), чланом 3. Нацрта закона, дефинисано је поље примене закона и, између осталог, прописано да се одредбе закона не односе на забрану злоупотребе доминантног положаја на тржишту и на државну помоћ (члан 3. став 2. тачка 9. Нацрта закона). Међутим, таква формулација члана 3. Нацрта закона не одговара оригиналном тексту релевантног члана (члан 1. став 3.) Директиве, који говори о укидању монопола у пружању услуга (дакле, не о забрани злоупотребе доминантног положаја на тржишту), и није преузета у законима одређених других држава чланица Европске Уније које су се определиле за сличан начин имплементације Директиве (хоризонтално, путем усвајања јединственог закона и пратећи одредбе Директиве). Пример је *Zakon o uslugama Republike Hrvatske* („*Narodne novine*“ br. 80/11), члан 2. став 2. тч. 3. и 4., који предвиђа да одредбе тог закона не утичу на „*ukidanje monopola u području pružanja usluga*“ и „*potpore koje dodjeljuju države ugovornice EGP-a, a koje su obuhvaćene propisima Europske unije (u daljnjem tekstu: EU) o tržišnom natjecanju*“, а сличну формулацију садржи и словеначки закон о услугама-*Zakon o storitvah na notranjem trgu* („*Uradni list Republike Slovenije*“ št. 21/2010), у члану 2. став 2. алинеја 3.

Прегледом законодавстава других држава чланица Европске Уније, могуће је утврдити да решења за имплементацију Директиве варирају, почев од решења према којима је пружање услуга на унутрашњем тржишту такође регулисано јединственим законом у услугама, али без појединачног изузећа од примене закона у областима као што су монополи и додела државне помоћи (видети члан 3. закона о услугама Републике Пољске- *Ustawa o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej*, „*Dziennik Ustaw*“ Nr. 47/2010 или члан 1. закона Републике Словачке- *Zakon o službách na vnútornom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov*, „*Zbierka zákonov*“ č. 136/2010), до решења којима су одредбе Директиве имплементирани кроз низ различитих закона.

Из наведеног произилази да одредбе Директиве могу бити имплементирани на различите начине, али и да, уколико је циљ законодавца да Директиву имплементира кроз стриктно преузимање њених одредби, односно члан по члан (као што је случај код српског законодавца), формулација из Нацрта закона треба да прати смисао и текст одредаба Директиве. Сходно томе, став Комисије је да Нацрт Закона, у делу који се односи на спорни члан, треба да буде формулисан на начин на који је то учињено у наведеној Директиви, односно да одредбу члана 3. став 2. тачка 9. треба прецизирати тако што ће се утврдити да се одредбе закона не односе на укидање монопола у пружању услуга и на државну помоћ. Оваквим решењем би била избегнута садашња формулација Нацрта закона, која је проблематична не само са формално-правног аспекта, већ и са материјално-правног аспекта заштите конкуренције. Наиме, циљ ове одредбе је да изузећем из закона не буду обухваћени монополи и државна помоћ и то предлагач, према оцени Комисије, мора јасно да дефинише.